

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Vincentio martire xxv

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](#)

De sancto

Quot hoies tot p̄cones qui martirē p̄dican̄ dū loquuntur. Stupere yniuersi: q̄ iam diuinitatis testis existeret. que adhuc arbitra sui per etatē esse nō posset. fecit deniq̄ ut ei deo crederetur. cui de hoie adhuc nō crederet: quia quod vltra' natu ram est: hoc de autore nature est. Nouū martirij genus nondū ydonea pene. etiā natura victorie. Errare difficiis habilis coronari. Magisterium virtutis impleuit que nondū iudicium habebat etatis. Nō sic ad thalamū nuptiā p̄perare. vt ad sup pliū locū leta successu. gradu festina. virgo p̄cessit. Itē ambo sius in p̄facione. Beata agnes generositatis oblectamēta despiciens. celestem meritū dignitatem. societatis humane vora contemnens eterni regis est sociata consocio: preciosas mo: tem p̄ o: christi confessione suscipiēs. simul est ei facia conformis.

De sancto Vincentio martyre

xxv.

A

Vincenti' dicitur quasi vicium incendens. vel yinceps incendia vel victoriā tenēs. Ipse em̄ incendit. id est consumpsit viciā carnis mortificationē. vicit incēdia suppliciorum per constantē penā per p̄missionē victoriatē renuit mundi per ipsius despectionē. Uicit em̄ tria que erāt in mūdo. sc̄ falso errorē: inuidos amores. impudicos timores. quos viuit per sapientiā mundi tam et constantiā. De quibus dicit augustinus. Ut cū omnibus erroribus amoribus et timoribus vincat hic mundus. sanctoz martiriadocēt et do-

Vincentio

euerunt. Eius passionē quidā beatū augustinum asserunt compilasse. quam prudentius versibus locuenter equitatur.

Vincentius nobilis genere: sed fide ac religione nobilio: beati valerij episcopi dyaconus fuit. Cui ēps quia expeditio:is erat lingue vices suas comiserat. et ipse orationi et contemplationi vacabat. Iussi igit daciani presidis valenciam trah:inf: et diro carceri mancipantur. Lungs eos fame pene defecisse crederet: eos suo aspectui iussit astare quos cūq̄ sanos cerneret et gaudētes iratus in hāc vocē prorupit. Quid dicis tu valeri qui sub noīe religionis contra decreta principū facis? Cum aut beatus valerius leuius recipiōderet. dixit ei vinctus. Noli pater venerabilis quasi mēte timida fabmurmurare: sed libera voce exclama. Si ergo ubes pater sc̄ respōsū iudicē aggrediar. Cum ille. Jam dudū tibi fili caris sume loquendi curam commiseram. et nunc p̄ fidic qua astamus respōsa cōmittto. Tunc vinctus cōuersus ad dacianū. hacten' in q̄rā te sermo de ne gāda fide pero: auit: h̄z nephariū apud xpianoz prudētiā esse cognosce. de citatis cultum abnegādo blasphemare. Tūc iratus dacian' ēpm̄ i exiliis muti p̄cepit. vinctū vero tanq̄ contumaces et p̄sumptuosum iuuenez: vt eius exemplo ali⁹ ter terent. in eccligo dissentū membris oībus dissipari. Lungs corpore rotus dissipari ait dacian'. Dic michi vincti. ybi nunetuū miserrimū co:pus cōspicis? At ille subridēs ait. Hoc est qđ sc̄mp opt̄ui. Tūc iratus p̄ses cepit ei oīa genera tormentū minari: n̄si ei assensum p̄eberer: Cui vinctus. O felicē me quo michi ira: te grauius putas: co melius incipio misereri. Insurge ergo miser. et toto malignitatis spiritu debachare. Ut debis me dei virtute plus posse dum to: queo: q̄ possis ip̄e qui to: ques. Adhuc p̄ses cepit clamare: et carnifices virgis et fūstibus verberare. Et ait vinctus. Quid facis daciane? Ecce tu ip̄e me vindicas de torto:ibus meis. Tunc p̄ses a mens factus dixit carnificib⁹. Misericordia nichil facit. Cur deficit man⁹ vestre? Adulteros et patricidas vicerē potuistis. vt nichil inter illata sup̄plicia celare possent. et nūc solus vinctus vestrā poterit sugare tornēta? Tunc carnifices pectines ferreos v̄q̄ ad intimā costarū fixerūt: ita vt de toto eius corpore sanguis efflueret et solutis costarū cōpaginibus. viscera interna peterent. Et ait dacianus. D Misericordia tu vincti vt possis tam pulchram recuperare iuuentū et ea q̄ superfluit

De sancto

Vincentio

Incrari to*quæcti*. Erat vincentius. O venenosa dyabolus lingua. tormenta tua nō timeo: sed hoc solum valde metuo q̄ te michi fingis velle misereri. Nā quo te magis iratū video: eo ampli⁹ t̄ magis exulto. Nolo ut aliquid minuas de supplicijs: vt te vietum in omnibus fatearis. Tūc execuleo deposit⁹ atq; ad ignis craticulā raptus. moeras carnificum arguedo ad penam alacriter p̄perabat. Craticulam ergo sp̄ote cōscendens. ibidem assat. exurit t̄ cremaſ. membrisq; omnibus vñ cū ferrei. t̄ ardētes lamine infigunt. Dūq; sanguine flama respergitur. vulnera vulneribus imprimum⁹. Gal insup in ignē spargitur: vt in corpus eius vñdig⁹ vulnerratū resiliens stridentibus flāmis crudelius cōburrat. Jamq; nō ad artus sed ad vīseera tela iaciuntur. ipsaq; interna viscera de eius corpore extra labunt. Inter hec ille manet immobilis: et sursus erexit luminibus dñm p̄ecabat. Lung⁹ ministri hec daciano retulissent: heu ait dacian⁹ yincimur. Sed iā nunc vt in pena diutius viuat ipm tēterrīmo carceri includire. et ibi testas acutissimas congerite. pedes ei⁹ ligno affigite sine omī humano solacio extensem sit super testas relinquīte. et cū defecerit iunctate. fāciēt quantorius ministri crudelēs dñi crudeliori. Sed ecce rex p̄o quo miles patitur penā comutat in gloriam. Nā tenebre carceris ab immēsa luce expellunt. testarū asperitas in omnium florū suauitatē mutatur. pedes dissoluuntur: et angelosū solacio venerando perfruit. Lung⁹ sup flores cui⁹ angelis psallens incederet. modulatio dulcis et mira suauitas florū p̄ocul diffundit. Preterriti custodes cū primas carceris quid intus erat vidissent. ad fidem conuersi sunt. Hec audiēs dacian⁹ amens factus ait. Et quid ei amplius faciem⁹. Ecce em̄ vici sum⁹. Trāsserat ad lectulū: et stramētis mollioibus reponat: ne plus eū glōiosuz faciam⁹: si for̄te defecerit in tormentis. Sed potius recreat⁹: mouis iterū suplicijs puniaſ. Cum igitur ad stratū meliore deportatus esset: et ibidem paululū quiemiser. statim spiritum tradidit. circa annos dñi. clxxxvij. sub dyoclesia noꝝ t̄ maximiano Quo audito dacian⁹ vebemēter se sic viciū dolens ait. Et si nō portui eūz superare vīmentē puniaz vel defunctū: et sic faciabor de peñā: et sic poterit michi puenire victoria. Iussuer go daciani: corp⁹ eius in campū aquibus et bestijs d̄. nō adū exponit. Sed statim angeloz custodia p̄munit. et intactā a bestijs conservatur. Deniq; coruus inglaniē dedit⁹: alias aues sc̄ maiores im petu alaz̄ abegit et lupū acurrentē morib⁹ et

clamo: ib⁹ effugauit. Qui refexo capite s̄ aspectu corporis sacris fixus cernit: vt pote q̄ ibidē ange lo: u custodiā mirabat. Qd audiens dacianus ait Puto q̄ nec defunctū potero supare. Juber ergo corpori eius ingentē molam alligari et in pelago p̄iici: vt quod in terra a bestijs cōsumi nō potuit saltēt in pelago a marinis beluis deuoreſ. Naute igiſ corp⁹ eius in pelagus descretes submergunt sed ipis nautis velotius lito: a corpus petit. Qd a quadā matrona et quibusdā alijs ipso reuelat̄ in uenit. et ab eis honorifice sepeſit. **D**e hoc martire sic dicit Aug⁹. Beatus vincentius vicit in verbis. vicit in penis. vicit in confessione. vicit in tribulatione. vicit existus. vicit submersus. vicit ortus. vicit mortuus. Idē. Toqueſ vincentius vt exerceat. flagellaſ vt crudeliat̄. tundit̄ ut solideſ. exurit. vt purgeſ. Ambrosius in p̄fatione de ipso sic ait. Toqueſ vincentius. tunditur. flagellaſ. t̄ exurit: sed inuitus p̄ saucto noīc animus nō concutit. plus ardens igne zeli q̄ ferri plus nectit timore dei q̄ seculi. plus voluit place re deo q̄ foro. plus dilexit mori mundo q̄ domio Item aug⁹. Ante oculos nostros mirandū spectaculus constitutū est. Iudex iniquus: toto: cruentus martir inuitus. crudelitati pietatisq; certamen. **P**rudētius quoq; qui claruit tempore theodo ſij senioris. q̄ cepit anno dñi. cclxxvij. sic ipm daciano respōdile ait. Tormenta carceres vnguic stridensq; flāmis lamina. atq; ipa penarū vltima mōs xpianis ludus est. Tunc dacianus. Vinctus retortis brachijs sursus ac de osuz extēdit donec copage ossium diuulsa membratim crepet: vt per lacrimas vulnerū iecor detectū palpiter. Ridebat hic miles dei man⁹ cruentas increpans q̄ fixa nō p̄fundius intraret arcus vngula. Cu⁹ esset in carcere angelus dixit ad eum. Exurge martir inclite exurge securus. exurge et almis cōribus nostre fodalis addere. O miles inuictissime. fortissimo: fortiō: nā te ipsa ſeuia et aspera tormenta victorem tremit. Exclamat prudētij. Tu solus in signite. ſolus b:auij duplicitis palmā tulisti. tu duas simul p̄rasti laureas.

De sancto Basilio episcopo.

xxvi.

A

Basilius venerabilis cōps et doctor p̄cipius. cuius vitam scriptit amphilocius yco: nij episcop⁹ quātē sanctitatis extiterit. cuīdam beremite nomine effreſ in vīsu monstratū est. Cum em̄ dictus effrem in extasi posit⁹ esset vīdit columnā ignis cui⁹ caput vīsq; ad celū prīngebat